

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121248477
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121248477.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudkýň JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Evy Dzúrikovej, v právnej veci navrhovateľa Z. O., narodeného XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom C. ulica XXXXX/XX, XXX XX C. C., právne zastúpeného JUDr. Mgr. Ivanou Švarcovou, advokátkou, so sídlom Horná 41, 974 01 Banská Bystrica, proti 1/ matke Z. T. O., narodennej XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom C. ulica XXXXX/XX, XXX XX C. C., 2/ dieťaťu K. O., narodennej XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom C. ulica XXXXX/XX, XXX XX C. C., obe právne zastúpené JUDr. Lilianou Smieškovou Kazerooni, advokátkou, so sídlom Mariánske námestie 21, 010 01 Žilina, o zapretie otcovstva k dieťaťu, o odvolaní matky a dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9Pc/2/2021-114 z 12. januára 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica vo výroku o trovách konania (druhý výrok) z r u š u j e a vec mu v tomto rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd,“ resp. „súd prvej inštancie,“ event. „prvoinštančný súd“) rozsudkom zo dňa 12. 01. 2022 návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal určenia, že nie je otcom K. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. C., C.Z.XXXXX/XX, z matky XX. O., nar.C., bytom C.,XXXXX/XX, zamietol (prvý výrok). O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporkyni 1/ (ďalej len „matka“) a odporkyni 2/ (ďalej len „dieťa“) trovy konania vo výške 404,58 Eur, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia (druhý výrok). Zároveň súd prvej inštancie vrátil navrhovateľovi zvyšok zloženého preddavku na znalecké dokazovanie vo výške 25,16 Eur (tretí výrok) a upravil účtáreň Okresného súdu Banská Bystrica, aby navrhovateľovi vrátila 25,16 Eur preddavku zloženého na trovy dôkazu z účtovného záznamu vedeného pod položkou denníka D14 386 2021, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (štvrtý výrok).

O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovení § 53, § 57, § 58 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj „CMP“).

Prvoinštančný súd ohľadne náhrady trov konania uviedol, že matka a dieťa boli v konaní zastúpené advokátkou, ktorá trovy konania vyčíslila podaním zo dňa 16. 11. 2021, pričom požadovala náhradu trov právneho zastúpenia v zmysle § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) za tieto úkony právnej pomoci: 1. príprava a prevzatie dňa 07. 04. 2021, 2. vyjadrenie zo dňa 13. 04. 2021, 3. porada pred pojednávaním dňa 12. 05. 2021, 4. účasť na pojednávaní dňa 13. 05. 2021, 5. vyjadrenie vo veci zo dňa 16. 11. 2021 na výzvu súdu prvej inštancie, a to za každý úkon vo výške 83,62 Eur + režijný paušál 10,87 Eur, náhradu cestovného na pojednávanie zo dňa 13. 05. 2021 vo výške 52,16 Eur a náhradu za stratu času dňa 13. 05. 2021 za 8 začatých polhodín na ceste Žilina - Banská Bystrica - Žilina vo výške 147,36 Eur (za matku) a za dieťa za rovnaké úkony právnej pomoci, za každý úkon právnej pomoci po 41,81 Eur + režijný paušál 10,87 Eur, náhradu cestovného na pojednávanie dňa 13. 05. 2021 vo výške 52,68 Eur, náhradu za stratu času dňa 13. 05. 2021 za 8 začatých polhodín

Súd prvej inštancie priznal náhradu trov konania matke a dieťaťu za úkony právnej služby uvedené pod bodmi 1, 2, 4 a 5.

Pokiaľ ide o úkon právnej služby označený ako porada s klientom, túto právna zástupkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala, a preto jej súd prvej inštancie nepriznal odmenu za tento úkon právnej služby ani režijný paušál.

Prvoinštančný súd ďalej poznamenal, že základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je v danej veci v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky 83,62 Eur, čo predstavuje 1/13 výpočtového základu za rok 2021, keďže hodnotu sporu v predmetom konaní nie je možné vyjadriť v peniazoch.

Pretože právna zástupkyňa v konaní zastupovala dvoch účastníkov, s poukazom na ustanovenie § 13 ods. 2 vyhlášky sa tarifná odmena znižuje o polovicu - na sumu 41,81 Eur násobenú počtom účastníkov, ktorých zastupovala (dvaja), t. j. v sume 83,62 Eur za jeden úkon. Tarifná odmena za 4 úkony právnej služby tak predstavuje sumu 334,48 Eur (viď. uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 137/2018 zo dňa 08. 03. 2018).

Súd prvej inštancie mal za to, že pokiaľ ide o výšku náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné, t. j. výška režijného paušálu za 4 úkony právnej služby vykonané v roku 2021 je 43,48 Eur (4 x 10,87 Eur), pričom režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky patrí za jednotlivé úkony právnej služby bez ohľadu na to, koľko klientov advokát zastupuje, nakoľko pri zastupovaní viacerých osôb v zmysle § 13 ods. 3 vyhlášky ide o spoločné úkony, a preto sa náhrada režijného paušálu nenásobí počtom klientov ani neznižuje o 20 %, resp. od 01. 06. 2010 o 50 % (viď. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. 08. 2010, sp. zn. 5Sžo/205/2010).

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 vyhlášky pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Jedna šesťdesiatina výpočtového základu v roku 2021 predstavovala sumu 18,12 Eur. Právna zástupkyňa matky a dieťaťa, ktorá má sídlo Advokátskej kancelárie v Žiline, sa dňa 12. 05. 2021 zúčastnila pojednávania na súde prvej inštancie a za tento úkon si uplatnila náhradu za stratu času vo výške 147,36 Eur (18,12 Eur x 8 začatých polhodín strávených cestou zo Žiliny na súd prvej inštancie a späť) a túto jej súd prvej inštancie priznal v plnom rozsahu.

Záverom prvoinštančný súd k požadovanej náhrade cestovných výdavkov vo výške 52,16 Eur poznamenal, že účastník v konaní má povinnosť trovy konania, ktoré z obsahu spisu nevyplývajú, vyčíslieť a tiež relevantným spôsobom preukázať. V prípade, že má právny zástupca záujem o to, aby mu bolo súdom priznané cestovné, je povinný ich preukázať. Nakoľko právna zástupkyňa matky a dieťaťa nepreukázala vznik nároku na cestovné relevantnými listinnými dôkazmi (nepredložila technický preukaz), súd prvej inštancie jej cestovné v ňou uplatnenej výške nepriznal.

Na základe uvedeného prvoinštančný súd rozhodol o povinnosti navrhovateľa nahradiť matke a dieťaťu trovy konania vo výške 404,58 Eur, predstavujúce trovy právneho zastúpenia, ktoré je navrhovateľ v zmysle ustanovenia § 263 ods. 1 CSP povinný zaplatiť právnej zástupkyňi matky a dieťaťa.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, konkrétne do výroku o trovách konania (druhý výrok), podali matka a dieťa včas odvolanie.

Navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku (druhý výrok) zmenil a priznal im náhradu trov právneho zastúpenia vo výške vyčíslenej podaním zo dňa 16. 11. 2021. Mali za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj z nesprávne zisteného skutkového stavu.

S poukazom na ustanovenie § 13 ods. 2 vyhlášky uviedli, že ak by pri zastupovaní len jednej osoby základná sadzba tarifnej odmeny predstavovala plnú náhradu vo výške 100% a pri zastupovaní dvoch osôb by bola podľa nesprávneho právneho názoru súdu prvej inštancie odmena súhrne vo výške 100%, absentuje zohľadnenie rozdielu medzi tým, či advokát zastupuje jednu alebo dve osoby. Považovali za spravodlivé, aby došlo k zníženiu základnej sadzby tarifnej odmeny až vo vzťahu k druhej osobe a nasledujúcich osôb a prvému klientovi bola priznaná tarifná odmena v plnej výške.

Podľa ich názoru súd prvej inštancie si nesprávne vyložil i ustanovenia § 9 ods. 1, § 10 ods. 1 a § 13 ods. 2 vyhlášky, nakoľko za úkony právnej služby pri zastupovaní dvoch klientov v konaní patrí podľa ich názoru advokátovi tarifná odmena vo výške 1,5 násobku. Zvyčajne je časovo náročnejšie konanie vo veciach, kde na jednotlivých stranách vystupuje viacero osôb, čo má vplyv jednak na dĺžku konania ako aj na náročnosť prejednávanej veci a rovnako je tomu aj pri poskytovaní právnych služieb zo strany advokáta.

Boli toho názoru, že prvoinštančný súd nesprávne ich písomné vyjadrenie na výzvu súdu prvej inštancie zo dňa 16. 11. 2021, z ktorého vyplýva, že ich právna zástupkyňa podala v ich mene obsahovo rozdielne

vyjadrenia, a preto mal byť tento úkon priznaný v rozsahu 100 % za každú z nich zvlášť, teda 94,49 Eur každej z nich.

Rozporovali i výpočet režijného paušálu, ktorý mal byť priznaný v plnej výške vo vzťahu k úkonom právnej služby, teda nie 4 x 10,87 Eur, ale 8 x 10,87 Eur, t. j. spolu vo výške 86,96 Eur.

Vzhľadom na to, že im prvoinštančný súd nepriznal ani náhradu cestovných výdavkov, pretože neboli predložené listinné dôkazy na preukázanie vzniku nároku, preto v rámci odvolania predložili technický preukaz a zmluvu o nájme motorového vozidla.

3. Navrhovateľ sa k odvolaniu matky a dieťaťa nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších právnych predpisov - ďalej aj „CSP“), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 65, § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku, t.j. vo výroku o trovách konania (druhý výrok) podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu v tomto rozsahu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal určenia, že nie je otcom dieťaťa narodeného z matky (jeho manželky), pričom matka aj dieťa žiadali návrh navrhovateľa zamietnuť.

Keďže v konaní bolo preukázané, že je vylúčené, aby navrhovateľ nebol otcom dieťaťa, a to s poukazom na Znalecký posudok z odboru genetika (analýza DNA) č. 21/2021 znalca z odboru - Genetika, odvetvie - Analýza DNA Z. Z. C., S., so sídlom P. 8, C., zo dňa 03. 09. 2021 (č.l. 64 - 72 spisu), súd prvej inštancie návrh navrhovateľa ako nedôvodný v plnom rozsahu zamietol.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania účastníkov aplikoval súd prvej inštancie ustanovenia § 53, § 57 a § 58 CMP s prihliadnutím na to, že navrhovateľ bol v konaní neúspešný, pričom matka aj dieťa si uplatnili náhradu trov konania.

6. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v súlade s § 58 CMP rozhodol o základe aj o výške trov konania jedným výrokom, ktorý je súčasťou meritórneho rozhodnutia.

Súd prvej inštancie v predmetnom prípade rovnako správne aplikoval v odvolaní matky a dieťaťa rozporované ustanovenia vyhlášky, a to konkrétne § 13 ods. 2 vyhlášky, v zmysle ktorého sa tarifná odmena zníži o 50%, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb a túto súd prvej inštancie správne násobil počtom klientov, ktorých právna zástupkyňa zastupovala, t.j. 2x, i § 16 ods. 3 vyhlášky, keď od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby, pričom režijný paušál patrí za jednotlivé úkony právnej služby bez ohľadu na to, koľko klientov advokát zastupuje, a preto náhrada režijného paušálu sa nenásobí počtom klientov ani neznižuje o 50% (viď. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžr/99/2016 zo dňa 28. 03. 2018).

7. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 137/2018 zo dňa 08. 03. 2018, z ktorého vyplýva: „Po preskúmaní uznesenia okresného súdu, proti ktorému nosná námietka sťažovateľa smeruje, ústavný súd konštatuje, že interpretáciu príslušného ustanovenia vyhlášky okresným súdom nemožno považovať za arbitrárnu či zjavne neodôvodnenú. Hoci platné znenie § 13 ods. 2 vyhlášky môže v sebe niesť istú výkladovú pochybnosť, postup, ktorý zvolil konajúci súd, keď rozhodol, že v prípade zastupovania viacerých osôb (účastníkov) advokátom patrí advokátovi tarifná odmena za zastupovanie všetkých zastúpených po jej znížení o 50 % a takto znížená odmena sa násobí počtom zastúpených osôb v konaní, zodpovedá jednak zneniu citovaného ustanovenia a jednak zodpovedá aj zaužívanej súdnej praxi (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Sžo 105/2007 z 5. februára 2008, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 401/2014 z 28. júna 2016).

Naopak, zo žiadneho z ustanovení vyhlášky nemožno bez akýchkoľvek pochybností vyvodiť oprávnenosť súdu na postup, ktorého sa sťažovateľ dovoľáva, teda pri vyčíslení odmeny advokáta za zastupovanie viacerých osôb sčasti aplikovať § 9 ods. 1 a § 10 ods. 1 vyhlášky (pri prvom zastúpenom) a až následne pri ostatných zastúpených už postupovať podľa § 13 ods. 2 vyhlášky. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje aj na svoju ustálenú rozhodovaciu prax, podľa ktorej pri výpočte náhrady trov konania, ktoré vznikli v konaní pred ústavným súdom z titulu právneho zastúpenia viacerých osôb advokátom/advokátkou, sa výška základnej sadzby tarifnej odmeny v súlade s § 13 ods. 2 vyhlášky zníži u všetkých spoločne zastupovaných osôb o 50 % (porovnaj najmä I. ÚS 417/2010, I. ÚS 64/2011, II. ÚS

25/2011, II. ÚS 453/2010, II. ÚS 520/2010, III. ÚS 354/2010, III. ÚS 356/2010, III. ÚS 452/2010, IV. ÚS 62/2011, IV. ÚS 475/2010, IV. ÚS 277/2012).

Pokiaľ sťažovateľ vo svojej sťažnosti na podporu „správnosti“ svojho právneho názoru týkajúceho sa interpretácie a aplikácie § 13 ods. 2 vyhlášky odkazuje na „rozhodnutie ústavného súdu“ (bez uvedenia spisovej značky, pozn.), podľa odôvodnenia ktorého „prípadné znižovanie odmeny o 50 % už pri prvej z viacerých zastupovaných osôb je... negatívnym aplikačným prejavom výkladového rezidua vo vzťahu k predchádzajúcim úpravám...“, ústavný súd uvádza, že lustráciou vo svojom elektronickom informačnom systéme nezistil, že by citovaná právna veta, resp. pokračujúca časť tejto argumentácie, mala svoj pôvod v niektorom z rozhodnutí ústavného súdu, t. j. vyplynula z jeho rozhodovacej činnosti (táto podľa zistenia ústavného súdu pochádza z publikácie FIAČAN, I., KERECMAN, P., BARICOVÁ, J., HELLENBART, V., SEDLAČKO, F. a kol. Vyhláška o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - advokátska tarifa, komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2015, s. 99, pozn.).

Napokon, z odôvodnenia uznesenia okresného súdu, ktorý s odkazom na uznesenie ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 305/2017 z 3. mája 2017 v inej obdobnej právnej veci prebral podstatnú časť argumentácie všeobecného súdu v ústavných súdom tam preskúmanej veci vo vzťahu k aplikácii § 13 ods. 2 vyhlášky, zjavne vyplýva, ako dospel k právnomu názoru, podľa ktorého aj pri spoločnom zastúpení dvoch osôb tým istým advokátom sa odmena advokáta kráti za každý úkon právnej služby pri obidvoch z nich o 50 %. Ako sa to v odôvodnení uznesenia okresného súdu okrem iného uvádza, ak by sa pripustil právny názor sťažovateľa o tom, že § 13 ods. 2 vyhlášky je možné aplikovať iba na v poradí druhú a každú ďalšiu zo spoločne zastúpených osôb, znamenalo by to, že iba každá prvá zo spoločne zastúpených osôb by mala nárok na náhradu odmeny advokáta vo výške zodpovedajúcej 100 % základnej sadzby tarifnej odmeny. V takomto prípade ale to, ktorej zo spoločne jedným a tým istým advokátom zastúpených osôb sa prizná náhrada odmeny advokáta zodpovedajúca plnej výške základnej sadzby tarifnej odmeny a ktorým v poradí ďalším osobám už iba vo výške zodpovedajúcej 50 % základnej sadzby, by záviselo výlučne iba od toho, v ktorom poradí je v návrhu na začatie konania (žalobe) tá-ktorá osoba ako účastník označená, čo je v podstate iba vecou náhody. Táto disproporcía však podľa odôvodnenia uznesenia okresného súdu pri aplikácii § 13 ods. 2 vyhlášky spôsobom, ako to urobil okresný súd v právnej veci žaloby, odpadá, keďže každá z viacerých spoločne zastúpených osôb by mala bez ohľadu na jej označenie poradím a bez ohľadu na ich celkový počet pri priznaní nároku na plnú náhradu trov konania nárok na náhradu odmeny advokáta vo výške 50 % zo základnej sadzby tarifnej odmeny. Navyše, u sťažovateľa, ako aj u žalovaného vo 4. rade, išlo nielen o spoločné právne zastúpenie, ale aj o spoločnú právnu obranu proti žalobou uplatnenému právu na plnenie z rovnakého právneho dôvodu (z titulu ručenia) a na rovnakom (tom istom) skutkovom základe. Podľa názoru ústavného súdu takéto odôvodnenie je potrebné považovať za plne ústavne akceptovateľné (pozri taktiež IV. ÚS 510/2012, III. ÚS 109/2017).“

S uvedeným právnym názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje.

8. V súvislosti s odvolacími námietkami matky a dieťaťa odvolací súd uvádza, že vyjadrenie matky a dieťaťa zo dňa 16. 11. 2021 označené ako: „Odpoveď na výzvu súdu zo dňa 10. 11. 2021“ (č.l. 89-90 spisu) sa považuje za jeden úkon právnej služby - písomné podanie na súd týkajúci sa veci samej (§ 13a písm. c/ vyhlášky), pričom z hľadiska rozhodovania o trovách konania je právne irelevantné, či v jednom spoločnom úkone (v písomnom podaní) účastníci, ktorí sú zastúpení jedným advokátom, vyjadrili odlišné, resp. zhodné stanoviská k procesnému úkonu navrhovateľa (k späťvzatiu návrhu), podstatné je, že jedným (spoločným) úkonom, t.j. jedným písomným podaním matka a aj dieťa vyjadrili svoj (ne)súhlas so späťvzatím návrhu navrhovateľa.

9. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že pokiaľ však ide o samotný výpočet náhrady trov konania priznanej matke aj dieťaťu, súd prvej inštancie pochybil.

V časti odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie týkajúceho sa výpočtu náhrady trov konania prvoinštančný súd uviedol, že tarifná odmena za 4 úkony právnej služby vykonané v roku 2021 pri zastupovaní dvoch klientov predstavuje sumu 334,48 Eur (4x83,62 Eur), výška režijného paušálu za 4 úkony právnej služby vykonané v roku 2021 predstavuje sumu 43,48 Eur (4x10,87 Eur) a náhrada za stratu času násobená 8 začatými polhodinami strávenými cestou zo Žiliny na Okresný súd Banská Bystrica a naspäť v roku 2021 predstavuje sumu 147,36 Eur (8x18,12 Eur), avšak súčet uvedených súm podľa odvolacieho súdu je vo výške 525,32 Eur, ktorý ale nekorešponduje s výslednou sumou uvedenou súdom prvej inštancie vo výroku rozsudku o trovách konania - 404,58 Eur (druhý výrok), pričom odvolací súd poukazuje na to, že náhrada za stratu času 8x18,12 Eur predstavuje sumu 144,96

Eur, nie sumu 147,36 Eur, ako to nesprávne uviedol súd prvej inštancie. Z uvedeného dôvodu je preto jeho rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti nepreskúmateľné.

10. Zároveň odvolací súd poukazuje na to, že výrok o trovách konania rozsudku súdu prvej inštancie (druhý výrok) nie je v súlade s ustanovením § 263 ods. 1 CSP, podľa ktorého: „Ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.“

11. Trovy konania, prisúdené účastníkovi zastupovanému advokátom za zastupovanie, je účastník, ktorému bola uložená ich náhrada, povinný zaplatiť advokátovi (R 104/1994).

12. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku o trovách konania (druhý výrok) podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu v tomto rozsahu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o náhrade trov konania (vrátane náhrady trov odvolacieho konania) a zároveň zohľadniť v súvislosti s nepriznanou odmenou za úkon právnej služby - porada pred pojednávaním zo dňa 12. 05. 2021 a s nepriznanou náhradou cestovných výdavkov za účasť na pojednávaní dňa 12. 05. 2021 na v odvolaní matkou a dieťaťom predložené listinné dôkazy (záznam z porady zo dňa 12. 05. 2021, technický preukaz motorového vozidla a zmluva o výpožičke motorového vozidla; č.l. 126 -128 spisu).

14. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

15. Odvolaním nenapadnuté výroky rozsudku prvoinstančného súdu (prvý, tretí, štvrtý výrok) zostali nedotknuté (§ 367 ods. 3 CSP).

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Účastníci majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.